GAZETA KRAKOWSKA

Nro. 27.

W Niedzielę Dnia 3 Kwietnia 1808.

Z Lwowa d. 24. Marca.

Przy pierwszey powziętey wiadomości, iż stany Węgierskie chwalebną myśl przed się wzięły, aby z powodu wspaniałego zaślubienia Cesarza Jmć zgromadziwszy szanowną Deputacyą przed tronem Nayiaśnieyszego Cesarza i Cesarzowey Jmci życzenia swe złożyć mogły, tak podobnież prowincye Galicyi z innemi kraiami Monarchii Austryackiey, rowne przywiązanie i wierność ku Domowi Nayiaśnieyszych Cesarstwa Jchmość maiące, okazuiąc powszechnie swe życzenia, starają się podobnież godnym przykładem życzenia swoie złożyć.

Na podane przełożenie J. C.K. Mci gubernialnego Wiceprezydenta Hrabi de Wurmzer raczył Nayiaśnieyszy Cesarz Jmć na wysiać się maiącą Galicyyską Deputacyą zezwolić, i łaskawie oświadczyc, iż ią rowne Nayiaśnieyszy Cesarz, iak Cesarzowa Jmć mile przyymą.

Dla dalekiey odległości tey prowincyi od rezydencyonalnego miasta, iako też dla większey, lub mnieyszey odległości mieysc, w których zacni obywatele się znayduią, z których teraźnieysza Deputacya składać się ma, czas niepozwala, aby gorące tey prowincyi życzenia, które Nayiaśnieyszy Cesarz Jmć łaskawie przyiąć raczył, spełnić się zaraz mogły.

Jednakowoż dokładnie zapewnia się teraz, iż następuiący obywatele iako członki Deputacyi Galicyyskiey tak dla znaczney Jch godności i znakomitego urodzenia, a osobliwie dla osobistego celowania i zabezpieczonego powszechnego szacunku od swych współobywateli, do tego godnego celu wybrani są:

Jaśnie W. Kajetan z Kitkow Kicki, Arcybiskup Lwowski C.K. tayny Konsyliarz i Kawaler orderu W. Krzyża Sgo Szczepana.

JW. Rawa Gawroński, Biskup Krakowski i C.K. tayny Konsyliarz.

JW. Antoni z Gołaszy Dab Gołaszewski, Biskup Przemyslki i Komandor orderu S. Leopolda.

JW. Józef Hrabia Ossoliński, C. K. tayny Konsyliarz i Szambelan.

JW. Antoni Hrabia Lanckoroński, C.K. tayny Konsyliarz i Szambelan.

JW. Stanisław Hrabia Ordynat Zamoyski, C. K. tayny Konsyliarz, Szambelan i

Kawaler orderu Maltańskiego.
JW. Hrabia Zabielski, Deputat stanow Galicyyskich.
JW. Hrabia Teodor Potocki.
JW. Hrabia Kazimierz Rzewuski.
JW. Ignacy Hrabia Miączyński.
JW. Jan Hrabia Grodzicki.
JW. Ignacy Hrabia Komorowski.
JW. Michał Hrabia Wielopolski.
JW. Jędrzey Hrabia Wielopolski.
JW. Woyciech Hrabia Mier.
JW. Teofil Hrabia Załuski.
W. Stanisław de Badeni.
W. Jerzy de Dobrzański.

JW. Arcybiskup z Kitkow Kicki, będzie miał honor przewodniczenia Deputacyi i mienia w imieniu iey mowy, do czego JW. Hrabia C. K. gubernialny Wiceprezydent de Wurmzer i tymczasowy reprezentant Rządu i Chef stanu pierwszeństwo miałby, gdyby interessa urzędowne w tym mu nieprzeszkadzały. Wybor innych PP. Deputatow iest ieszcze nie postanowiony.

Taż Deputacya dopiero na końcu następuiącego miesiąca Kwietnia r. b. w Wiedniu stanie z przyczyny, iż dla nadchodzących wielkanocnych Swiąt, dla których JW. Arcybiskup i JJ. WW. Biskupi przy swych katedralnych kościołach znaydować się muszą, tudzież iż nieprzyzwoitą byłoby rzeczą, aby w ostatnich dniach postu, życzenia tey prowincyi dla błogosławionego zaślubienia Nayiaśnieyszych Cesarstwa Jchmość ofiarowane bydź miały.

Z Wiednia d. 26. Marca.

Między J. C. K. Mcią i J. Cesarzowiczowską Mcią Wielkim Xciem Wirzburskim zawarta została następuiąca umowa względem wolnego przenoszenia się wzaiemnych poddanych z iednego do drugiego kraiu.

Franciszek Pierwszy z Bożey łaski Cesarz Austryacki; Król Jerozolimski, Węgierski, Czeski, Dalmacyi, Kroacyi, Sklawonii, Galicyi i Lodomeryi; Arcy Xżę Austryacki; Xżę Lotaryński, Salzburski, Wirzburski i Frankoński; Wielki Xżę Krakowski; Wielki Xżę Siedmiogrodzki; Xżę Styryi, Karentyi i Krainu, wyższego i niższego Szląska: Xżę na Berchtolsgaden i Mergentheim; Xiążęco hrabia Habsburski, &c. &c.

Wyznaiemy i czyniemy wszystkim wiadomo, iż przez wzgląd na zachodzące wielorakie zpoźnienia i trudności, tak przy wynoszeniu się poddanych, iako też maiątku z naszego Cesarstwa do kraiow W. Xięstwa Wirzburskiego, i w szczerem życzeniu umocnienia sąsiedzkich związkow przez zapewnienie, ile bydź może, wolney kommunikacyi poddanym i podniesienia ich przemysłu, uznaliśmy za potrzebne zawrzeć umowę względem wzaiemnego się przenoszenia. Tym końcem obustronni pełnomocnicy, to iest: z naszey strony Wysoce urodzony, kochany nasz wierny Jan Hrabia Buol-Schauenstein, kommandor Król. Węgierskiego S. Szczepana orderu, szambelan, aktualny nadzwyczayny poseł i pełnomocny minister przy W. Xiążęcia dworze Wirzburskim; a z strony Nayukochańszego naszego brata, Wielkiego Xcia Wirzburskiego, tayny Radca i nadwornych sądow Prezes, J. M. Seuffert, ugodzili się na następuiącą umowę, z ostrzeżeniem wysokiego potwierdzenia:

J. C. K. Apostolska Mość i J. Cesarzowiczowska Mość W. Xżę Wirzburski, maiąc wzgląd, iż wybieranie opłaty od wynoszenia się przeszkadza kommunikacyi między obustronnemi poddanemi i tamuie przemysł, postanowili zatem zawrzeć w przyiacielskim porozumieniu się umowę, której celem

iest zapewnić wolne przenoszenie się wzaiemnych poddanych. Obustronni pełnomocnicy to iest upoważniony przy tuteyszym dworze C. K. nadzwyczayny poseł i pełnomocny minister, Kommander orderu S. Szczepana, C. K. Szambelan i aktualny tayny Radca Jan Hrabia Buol - Schauenstein, i aktualny Radca stanu W. Xcia Wirzburskiego, Prezes nadwornych sądow, Seuffert, który ma tymczasowo powierzony sobie wydział zagranicznych interessow, ugodzili się, z ostrzeżeniem naywyższego potwierdzenia na artykuły następuiące:

Art. I. Między wszystkiemi Cesarsko - Austryackiemi i wszystkiemi W. Xcia Wirzburskiego kraiami ma bydź zupełna wolność wynoszenia się w tym sposobie, iż przy wywożeniu maiątku nie ma bydź czynione żadne potrącanie, ani pobierana opłata, ile ta do skarbu monarchicznego wchodziła.

Art. II. Zniesienie potrącania i opłaty od wywożonego maiątku, nie znosi się iednak ani wychodowey taxy, ani opłaty od spatku, które są w C. K. kraiach względem wychodniow postanowione, i które przywiązane są do mieyscowych stosunkow i od każdego w przypadku spadku pobierane bywaią.

Art. III. Gdy wolność wynoszenia się z kraiu tycze się tylko maiątku, przeto pomimo ninieyszey umowy, ustawy zakazuiące wychodu z kraiu każdemu poddanemu pod konfiskatą maiątku bez pozwolenia swoiego Monarchy zostaią w swey mocy.

Art. IV. Co się tycze tych, którzy przed zawarciem ninieyszey umowy wyszli z kraiu bez Monarchicznego pozwolenia, konfiskacya ich maiątku ma iednak w ten czas dopiero nastąpić, gdy po dowiedzeniu się o wydanych w tey mierze rozkazach i po wezwaniu ich nie stawią się, chociażby iuż osiedli w kraiu iednego z umawiaiących się mocarstw.

Art. V. Na mocy trzeciego Artykułu stanowi się, iż chociażby woyskowa osoba nie wysłużyła przeznaczonych lat służby, a otrzymała pozwolenie wyniesienia się z kraiu, tedy lata nie wysłużone przeszkadz c i y nie maią do tego, ponieważ nie tyczą się maiątku.

Art. VI. Co do taxy od wyniesionego maiątku, stanowi się, iż po 3 od sta ma bydź zapłacone; aże opłata od spadku poprzedza wyniesienie się z kraiu i nie ma związku z osobistą opłatą, zatem ninieysza umowa nie ściąga się wcale do opłat od spadku, i zostawia się do woli umawiaiących się Monarchow stanowić w tey mierze co uznaią za potrzebne.

Art. VII. Lubo na mocy ninieyszey umowy ustaią wszelkie opłaty do kass monarchicznych wchodzące z powodu wyniesienia się, prawa iednak, które maią stany lub korporacye do osobistey opłaty, nie maią bydź naruszone.

Umowa ta ma nakoniec otrzymać z obu stron moc ugody stanu, i po zatwierdzeniu, o które J. C. K. Apostolska Mość i J. Cesarzowiczowska Mość, Wielki Xżę Wirzburski, zaraz będą proszonemi, uważaną bydź ma iako ustawa. Dla większey wagi obustronni pełnomocnicy podpisali ninieyszą umowę na dwie ręce przepisaną własnemi rękami i pieczęciami swoiemi ztwierdzili. Działo się w Wirzburgu d. 24 Lutego 1808.

Jan Rudolf Hrabia Buol Schauenstein. *J. M. Seuffert.*

Po dokładnem rozważeniu zatwierdzamy ninieyszą umowę w wszystkich częściach i

roskazuiemy te wszystko co w sobie zamyka ściśle wykonac. Dla tem większey wagi podpisaliśmy własną ręką ninieysze zatwierdzenie, i kazaliśmy naszą Cesarską pieczęcią ztwierdzić. Działo się w naszey Cesarskiey stolicy i mieszkalnem mieście Wiedniu d. 1 Marca 1808, a panowania naszego w 17tym roku.

Franciszek.

Jan Filip Hrabia Stadion.

Z Rozkazu J. C. K. Mci.

Jan Karol Ludwik Radermacher.

Wielki Xżę Jmć Badeński zezwolił na żądanie J. C. K. Mci z otwartością, która okazuie dobre porozumienie między obiema dworami, ażeby spoczywaiące reszty członkow Habsburgskiey familii w grobie bywszego klasztoru S. Błażeia w czarnym lesie wydane były Nayiaśnieyszemu Cesarskiemu Austryackiemu Domowi, które zaraz na wiosnę będą wodą do Wiednia przewiezione. Grób ten zawiera w sobie szanowne reszty Anny pierwszey małżonki Cesarza Rudolfa; dwoch iey synow Harntmana i Karola; Elżbiety, małżonki Cesarza Albrechta Igo, córki Xcia Meinharda Karentyi i Tyrolu; iey synow Leopolda chwalebnego, czyli koronę rycerstwa i Henryka łagodnego z ich małżonkami; Katarzyny Sabaudzkiey i Elżbiety Virnenburg; Leopolda córki Katarzyny, małżonki Enguerranda de Couey; 3 córek Cesarza Albrechta, Elżbiety, Xżny Lotaryńskiey, Guthas, Hrabiny Oettingen i Agneszki, Królowey Węgierskiey, (która w mieyscu, w którem iey oyciec przez swego wnuka, Xżę Jan, z spiskowemi zabity został, założyła klasztor Münster-Königsfelden); Fryderyka, zmarłego w dziecinnym wieku, syna Cesarza Fryderyka pięknego; nakoniec Xcia Leopolda poczciwego, który poległ w bitwie pod Sempach. — Ciała te spoczywały aż do roku 1772 w Königsfelden i Bazylei, w tym roku były z rozkazu ś. p. Cesarzowey Jmci Maryi Teressy przez sprawuiącego interessa, P. Nagel, od ligi Szwaycarskiey żądane i do klasztoru S. Błażeia przewiezione.

J. C. K. Mość raczył Pietrowi Thomich, sądowemu adwokatowi i buchhalterowi w wolnem mieście Agram, i Antoniemu Thomich, C. K. kamerdynerowi, darować nayłaskawiey spadłe na skarb dobra Treszeno i Treszerowecz w Agramskim powiacie z przydomkiem Treszeno, przez wzgląd na ich szczególnieysze zasługi.

Fabrykant sukna Wilhelm Helm w Töplitz w Czechach przysłał J. C. K. Mci przed nieiakim czasem sztukę białego sukna, a teraz sztukę białego kaźmirku swoiey roboty, które, podług znaiących się są rzadkiego gatunku i piękności. J. C. K. Mość nie tylko oświadczył prosącemu swoie ukontentowanie z postępu iego fabryki, ale nawet sukno i kaźmierek raczył do własnego użycia zostawić.

Z Peterzburga d. 6. Marca.

D. 19 Lutego weszły nasze woyska do Helsingfors w Finlandyi Szwedzkiey, gdzie 5 dział i 200 jeńcow zabrały.

Spodziewaią się, iż nadmorska twierdza Sweaborg szturmem zostanie wzięta, ieżeli się nie podda.

Jenerał Hrabia Buxhewden postępuie nad brzeżem do Abo, zostawiwszy kilka regimentow w Helsingfors.

Pierwszą wiadomość o wkroczeniu woysk naszych do Lowiza w Szwedzkiey Finlandyi przywiozł tu ztamtąd Kamerjunker, Hrabia Buxewden.

Przybyli tu z Weimaru Sasko Wei-

marski Szambelan i Koniuszy Sebach, a z Paryża Cesarsko-Francuzki Szambelan Arberg.

Nayiaśnieyszy Imperator Jmć raczył nayłaskawiey przesłać bardzo kosztowny brylantowy pierścien, przez Ministra spraw wewnętrznych, sławnemu w guberaii Podolskiey praktykuiącemu Lekarzowi, nadwornemu Radcy Hakenszmitowi, w nadgrodę iego biegłości w medycynie, innych talentow i znakomitych zasług. Do tego nayłaskawszego Monarchy daru dołączył Minister wewnętrzny, Hrabia Koczubey, list, wyszczególniaiący do niego powody, i winszuiąc mu tak wysokich od tronu względow.

Z Paryża d. 11. *Marca.*

Mowią na nowo o wyieździe Cesarza. Gwardya odebrała onegday rozkaz bycia w gotowości do drogi.

Gdy Pani Campan mianowana została dozorczyną Cesarskiego domu edukacyi w Ecouen, przeto iey instytutem dla dziewcząt w St. Germain zawiadywać będą Pani Savin i Pana Voucher, które iuż tam pod nią pracowały.

Jeńcy woienni, którzy są rodem z Xięstwa Monasterskiego, z Teklenburga, hrabstw Mark i Lingen, które należą teraz do państw W. Xcia Bergskiego, maią bydź podług pism tuteyszych, do tych kraiow odesłanemi.

Gabinetowy Szrycharz Simon wyrznął na agacie bardzo dobrze trafiony portret Cesarza, który, iak zapewniaią, Cesarzowa nosić będzie u naszyynika.

W Turynie wszczął się d. 29 Lutego wielki pożar, pod czas którego Jenerał Menou bardzo się na niebezpieczeństwo narażał. Gwałtowność płomieni wstrzymana iednak w krótce została.

P. Bacciochi proponowany iest od wybiorczego kolegium departamentu Marengo na kandydata do senatu.

W Hollandyi bite są nowe złotowki po 50 sztibrow pod rokiem 1808. Na iedney stronie znayduie się wizerunek Królewski z napisem: *Nap. Ludwik I. Krol Hollenderski*; na drugiey Królewski herb z wyrażeniem wartości monety.

Onegday wyiechał ztąd Jenerał dywizyi Belliard do woyska w Hiszpanii.

P. la Blanche, sekretarz Francuzkiego poselstwa w Konstantynopolu, który w przeszłym roku posłany był do Króla Perskiego, zatrzymany został o 30 dni drogi od Konstantynopola przez Kurdow i pod niebezpieczeństwem życia z wszystkiego złupiony.

P. Moreau, naczelnik kancelaryi ministra skarbowego, umarł przedonegday w 67. roku życia.

P. Denièe, jeneralny sekretarz kancelaryi ministra woiennego mianowany został jeneralnym intendentem w woysku w Hiszpanii.

Zapewniaią, iż Cesarska drukarnia przeniesioną w krótce zostanie do pałacu Soubise, a Pałac Penthievre, w którym teraz zostaie, obrocony będzie na giełdę.

Wystawiona w roku 1751 Burgundska brama w Bordeaux wyreparowana teraz i Cesarzowi pod nazwiskiem bramy Napoleona poświęcona została, z napisem: *Napoleonowi Wielkiemu, Cesarzowi Francuzow, Królowi Włoskiemu i Protektorowi ligi Reńskiey.*

P. Larrey, pierwszy chirurg Cesarskiey gwardyi, przeiechał przez Tulozę, miasto swoiego urodzenia, do Hiszpanii.

Korsarz Spekulant z St. Malo powrocił po 12 dniowym krążeniu do tego portu, przyprowadziwszy następuiące zdobycze: Amerykański bryg, ładowny masłem, słoniną i ma-

ką, który Anglicy byli zabrali i znaydowało się na nim 6 Anglikow i ieden officer; Angielską galiotę, ładowną żelazem, stalą, miedzią i herbatą, i 3 inne okręty. Zmnieyszywszy tym sposobem swoy lud, przymuszony był powrocić.

Z Hiszpanii piszą co następuie: — "Dwor nasz zdaie się zamyślać znieść kilka naybogatszych klasztorow, i dobra ich sprzedać aż do kwoty 80 millionow piastrow.,,

Wczoray nastąpiło zaślubienie Xięcia Neufszatelskiego z Xiężniczką Maryą Elżbietą, córką Xcia Wilhelma Bawarskiego.

Z Xciem Prymasem wyiechał ztąd iego Sufragan Colborn.

Z Kopenhagi d. 15. Marca.

Z strony dworu naszego wyszło teraz następuiące przeciw Szwecyi oświadczenie:

" Rząd Duński czekał z słuszną niecierpliwością skutku usiłowań, których dwor Peterzburski dokładał, dla zwrócenia Szwecyi przez łagodne sposoby do wspólnego całey północy interessu i do zasad, które stanowią iedyny związek między nią, Rossyą i Daniią. Gdy te usiłowania uchybiły zupełnie swoiego celu, rząd Duński znayduie się zatem co do Szwecyi w położeniu, która mu nie pozwala zostawać dłużey w niepewności względem stosunkow tego mocarstwa. Nie można się więcey oszukiwać czem stały się te stosunki od czasu, gdy Daniia przez podstępną napaść zwroconą nagle została z drogi, na którey przez wiele lat nie pozwalała sobie naymnieyszego zboczenia. — Gwałt, którego dopuściła się W. Brytaniia przeciw neutralnemu i spokoynemu mocarstwu, wzbudził w całey Europie powszechny gniew, i zewsząd oświadczano rządowi Duńskiemu nayżywsze interessowanie się. Jeden tylko dwor Sztokolmski, chociaż łączyły go ściste związki z Kopenhagskim, zachował zupełne milczenie, i przerwał go tylko nakoniec, dla czynienia naynikczemnieyszych użaleń i nayniesłuszniey-szych zarzutow względem nieprzyzwoitości, które wynikały dla niego z wypadkow woyny, iako też z surowych środkow, które rząd Duński gwałtowny stan, w iakim się nie spodziewanie znaydował, przymuszał koniecznie do przedsięwzięcia, a od których ani nikczemne ugrozki, ani nalegania bez końca z strony Szwecyi nie zdołały go odwieść. — Gabinetowi Duńskiemu trudnoby było wytłomaczyć sobie postępek Monarchy, którego chciał uważać, iż interes, zasady i uczucia zarowno obrażonemi były przez gwałt, który nagle zapalił woynę na północy, gdyby w krotce nie był miał sposobności postrzedz, iż uczucia, które w tey okoliczności kierowały krokami Króla Szwedzkiego, wcale były oboiętne. Uderzaiąca łatwość, z iaką ten Monarcha pozwolił na kilka tygodni przed poddaniem się Stralsundu oddalić się większey części woysk Angielskich, które zdaie się, że tam tylko przybyły dla oczekiwania chwili, w którey byłyby mogły bydź przewiezione do Zelandyi, i przezorność, którey Król Jmć Szwedzki użył dla uwiadomienia swoiego narodu, że to oddalenie się woysk Angielskich stało się na mocy osobney z W. Brytaniią umowy, dawały naypierwey poznać, że to działo się w taiemnem porozumieniu na szkodę Danii. W krotce okazało się więcey podobnych znakow. Rząd Duński nie wie o całey obszerności usług i pomocy, których iey nieprzyiaciele w portach Szwedzkich doznawali; lecz w krotce doznał ich skutkow w naydotkliwszym sposobie. Wystawić sobie łatwo można, iakie wrażenie uczyniły na Duńskim narodzie nieprzerwane związki wszelkiego rodzaiu, które Anglicy bez żadney trudności

utrzymywali z Szwecyą. Nikomu nie tayno ile obrażać musiało Danią ukontentowanie, które Król Szwedzki zdawał się znaydować, bydź na przeciwnym brzegu Sundu osobistym widzem wyrządzonych sąsiedzkiemu kraiowi wszelkiego rodzaiu niesprawiedliwości i zniewag, obsypywanie grzecznościami bez liczby Angielskich wodzow, uszanowanie, które mu ci na wzaiem, iako sprzymierzyńcowi swego Monarchy okazywali, i honory, które gwałtem uprowadzone Duńskie okręty przechodząc przez Sund pod działami nawet twierdzy, którey one należały się, Królowi Jmć Szwedzkiemu czyniły. Jakkolwiek niepomyślnie rożne te okoliczności okazywały sposób myślenia Króla Szwedzkiego względem rządu Duńskiego, nie ma ten iednak sobie do wyrzucania, ażeby za nadto powiększał pozory, których dwor Sztokolmski nie starał się w cale odwrocić, ale przeciwnie zdawał się wszelkiemi sposobami, które tylko od niego zależały, one utrzymywać i wzmacniać. W krotce atoli pokazało się coś więcey niżeli same pozory. Rząd Angelski odkrył naypierwszy Duńskiemu dworowi oczewiście nieprzyiacielskie uczucia Króla Jmć Szwedzkiego. Europa zna iuż zaszłe z powodu tego odkrycia tłomaczenia się między Danią i Szwecyą. Widziano iak Król Szwedzki będąc w nayotwartszym i przyiacielskim sposobie wezwany do wytłomaczenia się względem tego przedmiotu, nayprzod starał się uniknąć od tey konieczności, a potem gdy bardziey na niego nalegano, dał uboczną, obojętną i obrażającą odpowiedź. Gdy iednak ta odpowiedź zdawała się nieiako zaprzeczać twierdzeniom Anglii, przestał zatem na niey na chwilę rząd Duński, i mniemał, iż należało mu zamilczeć o słusznych swoich urazach przeciw Szwecyi, w nadziei, że to mocarstwo obiaśnione względem własnego interessu i zastanowiwszy się z uwagą nad swoiemi postanowieniami, zezwoli na przełożenia, które mu dwor Peterzburski z tak wielką łagodnością i cierpliwością czynił, dla nakłonienia go do odstąpienia od związkow z W. Brytanią, które nie tylko były bezużyteczne, ale nawet nie zgadzały się z spokoynością północy, a mianowicie z bezpieczeństwem Danii. — Dania nie wie dokładnie o gatunku i rozciągłości obowiązkow, które Szwecya na siebie względem Anglii przyięła. Jakikolwiek bądź ich iest przedmiot i cel, nikt iednak nad nią nie będzie umiał lepiey ocenić wstrętu Króla Jmć Szwedzkiego, gdyby miał uchybić zaciągnionem na siebie obowiązkow. Lecz nie tayno gabinetowi Duńskiemu, że sam rząd Szwedzki wyznał, iż czas iego obowiązkow względem Anglii upłynął niedawno, i właśnie w ten czas kiedy gabinet Londyński zdiął maskę w oczach całey Europy, obrażaiącą byłoby dla dworu Szwedzkiego rzeczą myśleć, iż w teraźnieyszym czasie mogł wchodzić w nowe obowiązki z mocarstwem, które czyniło wszystko dla odstręczenia go od nich i podało mu tyle słusznych przyczyn do zerwania z nim wszelkich związkow. W rzeczy samey zapomnianoż w Sztokolmie, że Anglia poświęciła iednego po drugim swoich sprzymierzyńcow rachubom obrzydłey swey samolubności, i oszukuiąc i uwodząc długo Szwecyą swoiemi obietnicami, posłała iey nakoniec spoźnioną pomoc dla tego tylko, aby klęski iey tem więcey uderzały w oczy? Nie czułże rząd Szwedzki, iż przez uczynione groźby dworowi Duńskiemu przez Angielskie ministerium był spotwarzony lub zdradzony, widząc się bydź w oczach całey Europy przez swoiego sprzymierzyńca na honorze skrzywdzony? Mogłże ten rząd zaprzeczyć przed sobą, iż wyrzą-

dzone gwałty na Sundzie i Baltyckim morzu, rzucona dziką ręką pochodnia woyny na północy, pobudzi znieważone, obrażone lub zagrożone mocarstwa do odporu, który przymusi koniecznie i niebawnie Szwecyą do wyboru albo do dopomagania obrony i zemsty obrażoney północy, albo do wyrzeczenia się naywidocznieyszych swoich interessow, naydawnieyszych zasad i naysłusznieyszych praw, dla stania się ślepem narzędziem szalonych zamiarow rządu, który niewahał się wymierzyć swoie zamachy przeciw pierwszem zasadom bezpieczeństwa, pomyślności i powagi północnych mocarstw? Uwagi te mogłyż przeważyć nikczemne zyski pieniężnych posiłkow którémi gabinet Londyński zwykł zakupować swoich sprzymierzyńcow i rozcić sobie do nich prawo, iako do zakupionych narzędzi? — Z tem wszystkim gdy postanowienia Króla Szwedzkiego zniszczyły wszelkie nadzieie swoich sąsiadow, rząd Duński nie może zatem ociągać się dłużey z przedsięwzięciem z swey strony krokow, które mu iego bezpieczeństwo, powszechny interes północy, przywiązanie iego do Rossyi i związki z tem mocarstwem nieodzownie przepisuią. W chwili, kiedy Zelandya iest na nowo przez siły Angielskie zagrożoną, dla których połączenia porty Szwedzkie są otwarte; kiedy nieprzyiaciel północy zapewnił sobie iuż podległość dworu Sztokolmskiego przez nowe posiłki pieniężne; kiedy publiczne mowy ministrow Angielskich odkrywaią dostatecznie gatunek trwaiących ieszcze lub ponowionych umow pomiędzy obiema dworami, rząd Duński rozumie mieć prawo do przeniesienia stanu otwartey woyny, nad stosunki niepewne i obojętne z sąsiadem, którego skłonności staią się coraz bardziey podeyrzanemi, i którego od dawna nie mógł inaczey uważać, iak tylko za ukrytego nieprzyiaciela. J. K. Mość Duński oświadcza przeto, iż przystępuie zupełnie do postanowień Rossyi względem Szwecyi i że w żadnym przypadku nie oddzieli swey sprawy od sprawy Nayiaśnieyszego Imperatora Alexandra, wysokiego swoiego i wiernego sprzymierzyńca. —— W Kopenhadze d. 29 Lutego 1808.

Z Sztokolmu mamy doniesienia do 11 b. m. Mowią powszechnie, iż Rossyanie zaięli iuż miasto portowe Abo.

Potwierdziła się wiadomość, iż Szwedzi spalili przed wkroczeniem woysk Rossyyskich do Abo znayduiącą się tam flotylę.

Głowna kwatera Szwedzka znaydowała się ieszcze d. 4 Marca w Tawestehuus, gdzie Jenerał Klingsporr był przyiechał.

Jenerał Armfeld odiechał był do mieysca swoiego przeznaczenia.

Nic nie zdaie się ieszcze zapowiadać prędkiego nadciągnienia woysk Angielskich.

Rossyyski poseł, P. Alopeus, zawsze ieszcze trzymany iest pod strażą.

Przybyły z Peterzburga goniec był także arestowany i odebrano mu wszystkie listy.

Krol Szwedzki znaydował się ieszcze w Gripsholmie. Mowią, iż przedsięweźmie podroż do Karlskrony.

Wszyscy mieszkaiący tu Szwedzi są przez policyą spisanemi. Dotychczasowy Szwedzki konsul, P. Gram, złożył z powodu teraźnieyszych okoliczności swoy urząd.

Jenerał major Hrabia Baudissin mianowany został pod d. 12 b. m. kommendantem Kopenhagi.

Wszelka kommunikacya z Szwecyą zakazana surowo została. Korsarze nasi po wydaniu Szwecyi woyny czekaią niecierpliwie ukończenia się zimy, aby mogli na morze wypłynąć.

Marszałek, Xżę Pontecorvo, oczekiwany tu dziś, i w zamku Friedrichsberg założy głowną swoią kwaterę. Do boku iego przydany iest Rotmistrz Hrabia Holsztein od gwardyi. Mieć będzie straż honorową i odbierać takie honory, iakie się panuiącemu Xciu przynależą. Woysko pod iego rozkazami zostaiące wynosi, podług pism tuteyszych, 32,870 ludzi, i 6191 koni.

Sprawuiący Szwedzkie interessa, Baron Taube, przybył tu z Kiel, żądał paszportow do wyiazdu, które natychmiast otrzymał, i d. 13 iuż Sund przebył.

DODATEK

DO № 27.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W Niedzielę Dnia 3. Kwietnia 1808.

Z Boulogne d. 4. Marca.

Anglicy pokazuią się znowu w znaczniejszey liczbie pod naszemi brzegami, obawiaiąc się zapewne z naszey strony attaku, który czy prędzey, czy poźniey pewnie ich nie minie. Flottylla w naszem porcie znayduie się w zupełności, i może bydź w krotkim bardzo czasie ludem osadzona i uzbroiona. Flotty Brestenska i Flesingska, które stanowią skrzydła flottyli, znayduią się w naylepszym stanie, a liczba ich okrętow iest dosyć znaczna do zasłonienia płaskich statkow. Korsarze nasi okrywaią cały kanał i wielkie czynią szkody handlowi Angielskiemu, przyczem mamy ieszcze tę wielką korzyść, że nam tworzą dobrych i odważnych maytkow.

Z Kadyxu d. 18. Lutego.

Pominąwszy ukazuiących się często przed naszem portem 11 Angielskich woiennych okrętow, wyszedł stąd konwoy z 50 żaglow złożony, pod zasłaną woiennych okrętow, do San Lucar i innych portow.

Stoiąca pod dowodztwem Admirała Apodaca Hiszpańska eskadra otrzymała rozkaz do złączenia się z Francuzką eskadrą Admirała Resilly. (Gazeta Madrycka.)

Z Berlina d. 15. Marca.

Gazeta tuteysza Telegraf zwana, zawiera w sobie:

"Wczoray odebraliśmy naynowsze doniesienia z Peterzburga, w których wyczytuiemy, że woyska Rossyyskie idące do Finlandyi Szwedzkiey, weszły iuż do Helsingfors, przy czem mała tylko zaszła utarczka, w którey z obu stron kilku tylko zginęło ludzi. Mieszkańcy przyięli Rossyanów z nayżywszemi oznakami radości i ukontentowania. (Helsingfors iest warsztatowe miasto, leżące o 21 3/4 mil od Abo i iest naynandlownieysze w całey Finlandyi; ma nayleszy port z wszystkich nadmorskich miast Szwedzkich i dwie cytadele; liczy 3000 mieszkańcow.)"

Z Luki d. 1. Marca.

W gazecie tuteyszey wyczytuiemy co następuie:

"Onegday nadeszła tu przyiemna wiadomość, że eskadra Roszefortska przybyła szczęśliwie pod brzegi Sycylyiskie i wysadziła tam na ląd woyska. Mieyscem wylądowania było Milazzo, leżące na południe o 3 mile od Messyny. Ponieważ Messyna nie ma murow, nie omieszkaią więc Francuzi o-

panować to miasto i podać znayduiącym się w Reggio i Scylla woyskom sposobność do przybycia im na pomoc.

Z Krolewca d. 8 Marca.

Ogłoszone tu co następuie zostało:

" J. K. Mość Pruski, nasz nayłaskawszy Pan, widzi się bydź przez oba Cesarskie dwory Paryzki i Peterzburski zniewolony, stosownie do systematu reszty lądowych mocarstw i wydanych przeciw Anglii oświadczeń, zachować także przeciw Szwecyi, która nie odstępuie przymierza z W. Brytaniią, takie same zasady iak przeciw Anglii. Stosuiąc się więc J. K. Mość do wydanego pod d. 10 Lutego Imperatorsko-Rossyyskiego oświadczenia, przerwał wszelkie związki z Szwecyą, i nakazuie wszystkim urzędom, sługom i poddanym, aby pod surowemi karami nie ważyli się utrzymywać żadney kommunikacyi z Szwecyą. Wszystkie Pruskie porty maią bydź odtąd, aż do dalszego rozporządzenia, dla wszystkich Szwedzkich okrętow i towarow zupełnie zamknięte; Pruskie okręty i towary nie maią bydź więcey do Szwecyi wysełane, ani Szwedzkie lub neutralne okręty, które wiozą Szwedzkie towary do Pruskich portow wpuszczane. W Królewcu d. 6 Marca 1808.

Z wyraźnego J. K. Mci nayłaskawszego rozkazu

Podp. *Goltz.*

Z Hanau d. 10. Marca.

Los nasz w krótce ma także bydź w przyiemnym sposobie rozstrzygniony. Mowią powszechnie, iż xięstwo Hanau dostanie się pod panowanie Xcia Prymasa, a za to odstąpi odległego kraiu pewnemu mocarstwu, do którego dawniey należał. Xięstwo Hanau graniczy z resztą z kraiami Xcia Prymasa, ma 21 mil kwadratowych, 61,000 mieszkańcow, pomiędzy któremi 1600 żydow, co do zboża, wina, lnu, owocow, tytuniu, bydła, iedwabiu, pszczół, ryb, drzewa, żelaza, ołowiu, miedzi, srebra, porcelany, kobaldu, soli i mineralnych wod iest nayobfitszym kraiem w całey linii Reńskiey.

Od brzegow niższey Elby d. 9. Marca.

Francuzi znayduią się iuż w drodze przez kray Holsztyński, i pierwsza kolumna ma d. 18 b. m. stanąć w Kopenhadze. Przy wielkim i małym Bełcie przysposobiono bardzo wiele statkow, dla przewiezienia tych woysk na wyspę Fühnen, a stamtąd do Zelandyi.

Hiszpańskie regimenta Villa viciosa, Barcelona, Kataloniia, &c. idą za Francuzami. Wszystkie Hiszpańskie regimenta otrzymały nowe mundury.

Z Lucerny d. 3. Marca.

Mowią o ważnych układach, które rozpoczęte zostały z landmanem Szwaycaryi.

P. Ruttiman, teraźnieyszy landman Szwaycaryi, udzielaiąc wszystkim kantonom dzielne środki, które kanton Wodzki przeciw wprowadzaniu zakazanych w Francyi towarow przedsięwziął, zachęca ie do poyścia za tem przykładem, który iest tem potrzebnieyszy, że Szwaycarskie rękodzielnie cierpią przez wprowadzanie Angielskich towarow.

Z Genui d. 5. Marca.

Przeszłego wtorku małżonka zmarłego Doży Cambiaso, ze wszech miar szacowna dama, siedziała w swoiey wsi Polcevera przy kominie: nieszczęściem zapaliły się nieznacznie iey suknie, i tak się poparzyła, iż wczoray w nay większych bolach umarła. Małżonkowi iey za wspaniały gościniec, który z Genui do Campo kazał zrobić, kazał bywszy rząd w sali obrad wystawić posąg.

Chleba, Mąki i Mięsa Taxy.
Na czas od 1 do 15 Kwietnia 1808.
Dla Miasta Krakowa i iego Przedmieściow.

Chleb.	*Waga.* Funt — Łót.
Bułki z piękney pszeniczney mąki za 1 kr.	— — 6½.
Zytny chleb z naypięknieyszey mąki niemieckiego pieczywa za 3 kr.	— — 23.
za 6 kr.	1 — 14.
Zytny chleb z czystey mąki bez dodania ięczmienney mąki za 3 kr.	— 21⅛.
za 6 kr.	1 — 10⅝.
Przerabiany chleb za 3 kr.	1 — 5⅝.
za 6 kr.	2 — 10⅝.

Mąka i Kasza.	Ryn. — kr.
Nayprzednieyszey mąki pszenney miarka od 8 kwart: po	— — 57½.
Mąka na bułki po	— — 48½.
Poślednia mąka po	— — 21⅓.
Zytna mąka z nayprzednieyszego gatunku po	— — 44.
Jaglana kasza po	— — —
Tatarczana kasza po	— — —
Jęczmienna kasza	— — —
Częstochowska kasza	— — —
Mięso.	
Wołowego mięsa funt po	— — 8.
Cielęcego mięsa funt po	— — 10.
Wieprzowego mięsa funt	— — 10.
Słoniny	— — —
Baraniny	— — 8.
Jagnięcego mięsa	— — —

DONIESIENIA.

Z rozkazu Wysokiego C. K. Sądu Szlacheckiego Krakowskiego dnia 22 Marca r. b. 1808 pod Nrm. 3757 wypadłego pozostałe różne rzeczy i sprzęty po niegdyś JWW. Jozefie i Felicyannie z Połuchowskich Walewskich przez publiczną licytacyą d. 8 Kwietnia i następnych dni z rana o godzinie 9, po południu od 3ciey do 6tey w kamienicy tychże JWW. Walewskich na ulicy Mikołayskiey pod Nrm 633 będącey, za gotowe pieniądze sprzedane zostaną. — Przy teyże licytacyi wina w butelkach rożne do kogo innego należące za gotowe pieniądze sprzedane zostaną. Zyczący sobie co nabydź, raczą w zwyż wyrażonym mieyscu znaydować się. *Dominik Raczyński, Komornik Sądowy Krakowski.*

Magistrat Miasta C. K. Lublina niniéyszym publicznym Edyktem wszystkim i każdemu w szczególności do wiadomości podaie, iż na żądanie Maryanny Polotynowy małoletnich po ś. p. Walentym Polotynie matki, opiekunki wierzycielki prawem przekonywaiącey, licytacya domu tu w Lublinie pod Nrem. 72 sytuowanego, a prawem przekonanego Dominika Polotyna własnego, podług dzieła detaxacyi przez każdego w szczególności w Registraturze lub w czasie licytacyi przeyrzeć się mogącego do zł. ryn. 656 kr. 30 sądownie oszacowanego dnia 5 Kwietnia 1808 i 5 Maia o godzinie 10 z rana w mieyscu magistratu tuteyszego przedsięwzięta będzie, gdzie więcey ofiaruiący stosownie do §. 436 Kod: sąd: długi na tym domu hypotekowane w szacunku ceny ofiarowaney przyiąć na siebie obowiązany będzie, chociażby wierzyciele przed umowionym zrzeczeniem się długu zapłacenia przyiąć wzbraniali się, dla tego wszyscy napomienionym domu hypotekowani wierzyciele na tenże termin, ażeby szczególnego przypozwu nieoczekiwali, podług nadwornego rozporządzenia pod dniem 22 Sierpnia 1797, niniéyszym Edyktem wzywaią się, gdyż przeciwnie którzyby na pomienionym terminie nie stanęli, ani przeciwko kupuiącemu albo ten dom przeymuiącemu, ani do tego żadnego prawa mieć nie będą, lecz swoiey należytości z przedaży, albo z innego dłużnika maiątku poszukiwać maią. Dan w Lublinie dnia 1 Marca 1808.

F. Poll.
Schweitzer.
F. Krępski. Z Rady Magistratu C. K. Miasta Lublina. Swiderski.

Z strony Senatu Akademickiego C. K. Wszechnicy Krakowskiey niniéyszym podaie się do wiadomości, iż stosownie do zapadłego na dniu 31 Grudnia p. r. naywyższego dekretu kancelaryi nadworney przez Wysokie Gubernium d. 12 Marca r. b. intymowanego dla obsadzenia w Lwowskim Liceum wakuiącey katedry prawa kościelnego, z którą połączona iest roczna pensya 800 ryn. z prerogatywą postępowania w porządku do wyższey pensyi 1000 zł. ryn. i 1200 zł. konkurs w Akademiach Wiedeńskiey i Krakowskiey, tudzież w Liceum Lwowskim d. 7 Kwietnia r. b. odprawiać się będzie. Zyczący sobie tęż katedrę objąć maią

się w wyż wyznaczonym dniu u C. K. Dyrektoryatu wydziału Jurydycznego w Krakowie iuo we Lwowie dla złożenia examinu konkursowego przyzwoicie zgłosić.

W niebytności Rektora.

Joan. Morak C. R. Appel. Trib. Con. & Director facul. jurid.

Z Senatu Akademickiego C. K. Wszechnicy Krakowskiey d. 22 Marca 1808.

Joan. Josephus Orsles, J. U. D. Facult.

Jurisdicæ p. t. Decanus.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa ninieyszym do wiadomości podaie, iż rzeczy ruchome po nieboszczyku Panu Janie Francisku Sztantzlu kupcu tuteyszym w złocie, srebrze, kleynotach, zegarkach, miedzi, cynie, m siądzu, porcelanie, zwierciadłach, sukniach, bieliznie, powozach i innych domowych sprzętach pozostałe przez publiczną licytacyą na dniu 11 Kwietnia r. b. od godziny 9 do 12 z rana, a od 3 do 6 do południu zacząć, i tak następuie kontynuować się m iącą w kamienicy Sztantzlowskiey w ulicy Grodzkiey pod Nrm. 233 stoiącey przedane będą. — Wszyscy zatym chęć nabycia z wyszczególnionych ruchomości maiący na wzwyż wyrażonym terminie i mieyscu znaydować się maią.

Gollmayer.

Krzyżanowski.

Sebast Kawski.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta głównego Krakowa dnia 18 Marca 1808

Kowalski.

W kraiu Rossyyskim, gubernii Podolskiey, powiecie Sotyczowskim, mieście Międzyborzu dziedzicznym JO. Xcia Adama Czartoryskiego, Feldmarszałka w woysku Cesarza Austryackiego zmarł na dniu 26 nowego, a 14 starego kalendarza miesiąca 7bris 1807. JPan Bonawentura Dobrzański Felczer, lat około 42ch lub 45 mieć mogący. — Ciężko będąc słaby i zg n swoy bliski przeczuwaiąc, opowiadał przytomnym przyiaciołom, że był rodem z Wielkiey Polski z pod Piotrkowa, w którey okolicy we wsi Zalesiach, czy Załoscach przemieszkiwać mieli iego rodzice Michał i Anna z Leśniewiczow Dobrzańscy; miał siostr dwie, czyli też trzy, z których starsza na imie Maryanna miała bydź JPanu Dobrowolskiemu zaślubiona. Co się zaś stało z innemi nie wiedział oddaliwszy się w bardzo młodym wieku z domu rodzicow. Należy mniemać, że w młodym wieku musiał podlegać Angielskiey chorobie, gdyż był ułomny i kulał przy krzywości nóg. W 15 lub 18tym roku wieku przybywszy do Lwowa dla wspomnionych defektow udał się do Siostr Miłosiernych szpitalu, leczył się tam przez lat kilka i nabrał chęć uczenia się Cerulictwa, po ukończonych naukach i examinach przeniosł się do Międzyborza, gdzie z razu służył w skarbie, poźniey się oddalił ze służby, ale do śmierci w mieście wspomnionym przemieszkiwał. — Patenta iego Chirurgiczne są wydane we Lwowie na imie Bonawentury Dobrzańskiego, którym imieniem on przez lat kilka we Lwowie i później w Międzyborzu podpisywał się, poźniey zaś zaczął na podpisach używać imienia Jozefa, i tak na testamencie i wywodzie szlacheckim podpisał się. — Wspomnione pisma znayduią się w rękach W. Podkomorzyca Obrębskiego Exekutora testamentu we wsi Łysan wcach, blisko Międzyborza mieszkaiącego. — Zawiadomiaią się zatym sukcessorowie wspomnionego JPana Bonawentury Dobrzańskiego, aby opatrzywszy się dowodami legalnemi prawa ich do wspomnioney sukcessyi wyjaśniaiącemi udali się do W. Exekutora testamentu po odebranie znaczney w kapitałach pozostałości. Inaczey gdyby zgłosić się zaniedbali do lat dziesięciu substancyą tą znaczną z woli zmarłego inaczey tę rozrządzi, i sami sobie sukcessorowie utratę oney przypisać będą musieli. — Opisało się z umysłu wszystko obszerniey, aby ułatwić legitymowanie prawym sukcessorom.

Datt. w Międzyborzu dnia 1 Decembra 1807 roku.

Niniejszym dla osadzenia zawakowanego kassiera mieyskiego w Jarosławiu mieysca z pensyą roczną 200 ryn. złączonego wypisanie się konkurs do d. 15 Kwietnia r. b. z tym dodatkiem, iż kompetenci zaświadczeniam moralności i umieiętności rachunkow, opatrzeni, iako też w stanie złożenia kaucyi 600 ryn. będący przed upłynieniem wspomnionego terminu prożby swe do urzędu cyrkularnego Przemyślskiego podawać maią.

W Krakowie dnia 20 Marca 1808.

(Przy dzisieyszey gazecie znayduie się agi Dodatek.)